

2. søndag i påsketiden

Prekentekest: Joh. 20,19-31

I denne skriftlige hilsenen har jeg valgt å kommentere litt om hver av de tekstavsnittene i dette innholdsrike halve kapitlet som er dagens tekst.

Jeg sitter med 2 ulike bibler foran meg. Overskriftene på avsnittene er ulike i disse oversettelsene. Det første som dekker versene 19-23 er:

«Apostlene får oppdraget sitt» / «Jesus viser seg for disiplene»

I tekstavsnittet møter vi disiplene bak låste dører i frykt for folket. Da kom Jesus og stod midt iblant dem. Rammen rundt hendelsen er viktig å ha med, likeså apostlenes oppdrag, men mitt fokus er, og vil alltid være **Jesus**.

«Gi meg Jesus, bare Jesus. En uendelig kjærlighet ufattelig dyp og bred.

Gi meg Jesus, bare Jesus. Ingen andre er lik deg Jesus.

Hva sa Jesus, og hva gjorde han?

Han talte profetisk, som er: «*Den som taler profetisk, taler for mennesker, til oppbyggelse, formaning og trøst.*» (1.Kor.14,3). Det greske ordet for 'formaning' blir i Bibelen også oversatt med oppmuntring (Hebr.3,13).

Er det vanskelig å tale profetisk, slik Bibelen sier? Nei, det er så enkelt som Jesus gjorde det. Midt i disiplenes frykt kommer han til dem med sin profetiske hilsen til oppbyggelse, oppmuntring og trøst: «*Fred være med dere!*»

Så viser han dem sine sårmerkede hender og sin side. All tvil ryddes av veien. Mannen som plutselig stod inne i det avlåste rommet, var Jesus. Så kommer fortsettelsen av oppbyggelsen, oppmuntringen og trøsten: «*Fred være med dere! Som Faderen har utsendt Meg, sender også Jeg dere.*»

Oppdraget var gitt, og i vers 23 ser vi også at tjenesten Jesus gav, ikke bare skal inneholde at Gud tilgir syndere, men vi skal også ha det samme tilgivende sinn.

Ingen disippel skal gå i egen kraftesløshet. Vers 22 er viktig for meg. Som ganske nyfrelst var jeg på et møte i 'Full Gospel Business Men's Fellowship'. En engelsk forkynner inviterte opp på scenen, de som ville bli døpt i Den Hellige Ånd. Det ble trangt om plassen. Forbedere ba med håndspåleggelse, og suset av lovprisning til Gud på fremmed tungemål fylte scenen. Men en oversett og skuffet Gunnar, tok på seg et smil og gikk ned fra scenen og reiste hjem. I min fortvilelse ba jeg: 'Gud, gi meg et ord fra deg.' Så åpnet jeg Bibelen og øynene falt på vers 22 «Han åndet på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige Ånd!» Jeg grunnet på ordet og tenkte at der fikk disiplene Den Hellige Ånd, men de talte ikke i tunger da. Jeg takket Gud for

ordet, og la meg til å sove i forvissning om at jeg hadde tatt imot Den Hellige Ånd. Gud er god, han så at jeg ikke kunne klare en tørketid, så neste dag da vi, 4-5 ungdommer ba sammen, fyltes hjertet med en usigelig glede og takken til Gud som jeg uttrykte på norsk gled over i lovprisning i fremmede tunger.

«Ta imot den Hellige Ånd!» Dette er ord Jesus sier i oppdraget til disiplene. De skal ikke gå alene. De skal ikke gå kraftesløse.

«Salige er de som tror» (vers 24-29) **«For at dere skal tro at Jesus er Kristus»** (vers 30-31) / **«Tvileren Tomas»** (vers 24-31)

Ja, jeg må innrømme at jeg alt for mye har vært opptatt av tvileren Tomas og ordene «Vær ikke mer vanntro», «fordi du har sett meg» og «salig er de som ikke har sett, og likevel tror».

Ifølge Google betyr ordet vanntro «tvil, skepsis, å være ikke-troende i motsetning til troende». Tvil og skepsis er vel noe som kan komme opp i tankene hos enhver av oss, så vi fordømmer ikke Tomas sin holdning, men legger vekt på hvordan Jesus møter ham. All tvil og skepsis forsvinner i møtet med Jesus. Og Tomas sitt gjensvar blir «Min Herre og min Gud!»

Jesus viste Tomas sine sårmerker fra Golgata. **Dette er min trøst**, Jesus hadde sårmerkene etter oppstandelsen. Merkene fra Golgata som Jesus fikk for din og min, ja for hele verdens skyld. Ca. 700 år før Golgata, profeterte Jesaja og sa «Jeg kan ikke glemme deg. Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg.» (Jes. 49,15-16)

Og hver gang han ser sårmerkene i sine hender, husker han på deg og meg. Bedre forbeder finner du ingen steder.

Far, «Jeg ber for dem som du har gitt meg, for de er dine.» (Joh.17,9)

«Men fordi Han forblir til evig tid, har han et uforgjengelig prestedømme. Derfor har han også makt til fullkomment å frelse dem som kommer til Gud ved ham, ettersom Han alltid lever for å gå i forbønn for dem.» (Hebr.7,24-25)

Du ga meg alt, all min skyld er betalt, mine synder ble båret av deg.

Ord blir for små, hvem kan fullt ut forstå hvilken godhet du øste på meg.

Gi meg Jesus, bare Jesus. En uendelig kjærlighet ufattelig dyp og bred.

Gi meg Jesus, bare Jesus. Ingen andre er lik deg Jesus.